

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 39. Rudolphus II. Cæsar a Papa suppeticas adversus Turcas efflagitans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

ad terrorem, quam periclitantium o-
pem inter turbines fluctuarent: unde
tota, tamque egregie instructa classis
vix non certæ victoriæ spe hoc anno
frustrabatur, quædam tamen navigia,
quæ sævæ hujus tempestatis periculum
eluctatæ sunt, in Hiberniam appule-
runt, opem laturæ Comiti Tiræno, qui
in hac Insula potentissimus Religionem
Catholicam ibidem ab hæreticis oppres-
sam propugnaturus Hispanorum auxi-
lia præstolabatur: Elisabetha vero cun-
ctas urbes, in quibus Hispani rursus
excensionem tentare possent, sollicitè
propugnaculis, ac milite firmabat, ne
denuo ejusmodi periculo, quod non-
nisi alieni infortunii beneficio evaserat,
exponeretur.

§. XXXIX.

*Rudolphus II. Cæsar a Papa suppe-
tias adversus Turcas efflagitans.*

Turcis interea Hungariam fœde de-
vastantibus Rudolphus Imperator
non modo in Imperii comitiis Ratisbo-
næ anno Domini millesimo quingente-
simo nonagesimo quarto celebratis, sed
etiam hoc anno a summo Pontifice sup-
petias pro bellica expeditione in Turcas
efflagitabat, quapropter ex Pragenfi
Urbe die vigesima sexta Novembris ad
Clementem VIII. Papam literas dabat,
Hist. Eccles. Tom. LII, F *quas*

Sæcul. XVI.
A. C. 1596.

*Goldast.
Const. Imp.
tom. 3.
pag. 582.*

Sæcul.XVI.
A. C. 1596.

quas per Madrutium, & Parravicinum
Cardinales, necnon Sueffiæ Ducem Re-
gis Catholici Oratorem eidem porrigi
voluit. Erat autem hæc illarum sum-
ma: *Cum in omnes Christiani orbis sive
propinquas, sive remotas partes nos con-
vertimus, in primis sese Sanctitas vestra
offert, a qua, dum auxilia quærenda sunt,
secundum Deum auspicemur: neque nobis
dubitatio in mentem venire potest, quin
Sanctitas vestra, præsentî necessitate sibi
ob oculos posita, paternæ liberalitatis si-
num, & propter maximas rerum nostra-
rum angustias benevole apertura sit, ut
insigne iis, a quibus opem flagitamus, exem-
plum, quo animentur, & excitentur, no-
bisque adeo ipsis, subditisque nostris præ-
beat. Quod eo magis futurum est, si
Sanctitas vestra, licet his literis nostris
non rogetur, quasi sponte sua, non ex-
pectato solenniore, quem mittere decrevi-
mus, legato, Apostolicum Zelum in hac
gravissima naufragantis Christiani Imperii
tempestate, Regniq; Hungariæ gemitu,
ultro ostenderit, nobisque auxilia se digna,
prout maxime res laborans publica requi-
rit, quamprimum decreverit. In celeri-
tate vero spes omnis sita est, ut hostis con-
silia, priusquam redintegratis ille viribus
in ulteriores ditionis nostræ partes latius
sese diffundat, antevertamus: ea de causa
Septemviros, & Principes exteros, a qui-
bus*

bus subsidia speranda putamus, legationibus, literisque interpellavimus, necnon ex privato patrimonio nostro, ut delectam externi militis manum conducamus, magnas pecuniarum summas constandas statuimus, nihilque in ceteris intentatum reliquimus. Ad quod quidem eo magis animamur, ne pacem diversis modis callide ostentatam amplectamur, quod multis insignibus, quas divino per hos annos beneficio obtinuimus, victoriis, & quidem in conflictu nupero, ubi majorem Turcæ, quam nostri, cladem acceperunt, etsi minus idem nostris feliciter evenerit, didicerimus, eum, qui superiori ætate invictus habebatur, vinci, ac superari hostem posse, si ea, quæ in nostris desiderata fuere, corrigantur. Corrigan- tur autem, uti plane confidimus, si ope celeri imprimis Sanctitatis vestræ, & aliorum deinceps Principum, periti, & exercitanti militis exercitum primo statim vere in promptu habuerimus, priusquam hostis equitatum, cui præfidit, per revirescentis anni tempus instauret; præcipuam enim calamitatis, quam hactenus accepimus, causam fuisse necesse est, quilibet fateatur, quod propter auxilia, quæ passim ursumus, tarde impetrata, tarde armare exercitum, & quidem ex propinquiore tantum nationibus hoc anno potuerimus, cui Sanctitatis vestræ auspicia defuerunt: si vero (quod absit) iis nos nunc destitui contin-

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

Sæcul. XVI.
A.C. 1596.

geret, videt Sanctitas vestra, quod reliqui
 Italiae Principes eo exemplo a conferendis
 auxiliis abducendi sint, & hostes non mi-
 nus Italiam, quam Germaniam spe devo-
 rent; unica enim obstat Austricæ nostræ
 Metropolis Vienna: sed hæc Sanctitas
 vestra pro summa sua prudentia ultro pen-
 sitabit, aliisque Italiae Principibus sollicite
 pensitanda suadebit, ut tum a Sanctitate
 vestra, tum ab aliis nulla mora interpo-
 sita (neque enim ullam hæc summa rerum
 necessitas moram patitur) certum respon-
 sum accipiamus, ne longa, quemadmodum
 antehac, expectatione suspensi, inter incerta
 hæreret, ac fluctuare consilia cogamur:
 quo nihil in præsentis periculosius, nihil
 esse perniciosius possit. Cæterum hæc Cæ-
 saris literæ haud optato caruere succes-
 su; quippe summus Pontifex non modo
 cunctos Principes ad auxilia ferenda
 sollicitabat, sed etiam per Legatum
 suum Joannem Franciscum Aldobran-
 dinum circiter decem peditum millia
 præter quasdam Equitum centurias suo
 sumptu alendas, quibus Mantuæ Du-
 cem præfecit, submittebat.

§. XL.

*Aquensis Senatus edictum contra Ge-
 nebrardum Archiepiscopum.*

*Daniel hist.
 de France
 pag. 133.*

Cum Principum fortunam pressopede
 hominum favor sequi soleat, Hen-
 rico